

det er slet ikke det samme, der er Tale om her. Det er muligt, det ærede Medlem har den Opfattelse, at de Penge, der gives til Hesteavl og til Præmiering af Dyr, er lige saa nødvendige som de Penge, der udgives til Oprettelse af Husmandsbrug, men det ærede Medlem maa undskylde mig, jeg nærer ikke den samme Opfattelse.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup gjorde nogle Bemærkninger til mine Udtalelser angaaende Tilskuddet til Industrien og Landbruget, idet jeg havde gjort gældende, at Landbruget paa Finansloven fik op imod 4 Mill. Kr., medens Industrien og Haandværket kun fik 77 000 Kr., og det ærede Medlem gjorde saa opmærksom paa, at han ved en Undersøgelse havde fundet, at Industrien fik flere Penge af Statskassen end dem, jeg havde gjort Rede for. Jeg sagde udtrykkelig selv, at de Tilskud, jeg nævnte, var dem, som er opført paa Finansloven, altsaa de ordinære Udgifter. Det, som Industrien faar herudover, og som det ærede Medlem fremhævede, er Tilskud til Fragtnedsættelser og den Slags Ting, og dernæst for øvrigt ogsaa Tilskud til de tekniske Skoler; Tilskud til Undervisning sagde jeg udtrykkelig at jeg holdt udenfor, fordi det ikke lader sig gøre nøjagtigt at udsondre, hvor meget der paa dette Omraade gives til Industrien og hvor meget til Landbruget. Derfor har jeg borttaget dem og kun taget de Tilskud, som nøjagtigt kan sammenlignes, og som er ordinære Tilskud.

Saa havde det ærede Medlem fundet ud af, at der paa Tillægsbevillingsloven til Industrien var givet et Beløb paa, jeg tror, det var saadant noget som 1½ Mill. Kr. Jeg har faaet dette Beløb opgivet. Det drejer sig for Tiden fra 1. Januar til 1. November 1925 om et Beløb af 1 132 000 Kr., der paa Tillægsbevillingsloven og paa forventet Tillægsbevilling er ydet i Fragtlettelser til private Baner og til Skibe. Det, at Beløbet er opført paa Tillægsbevillingsloven, betyder jo imidlertid, at det er en ekstraordinær Udgift, en Udgift, som man ikke mener bør være permanent, men som man skal søge at komme bort fra. Dette har der ogsaa været ført Forhandling om, men jeg tror ikke, der i Øjeblikket er Mulighed for at komme bort fra dette Tilskud. Dernæst er der at sige, at ganske vist gives dette ekstraordinære Tilskud til Industrien, men under denne Industri falder f. Eks. ogsaa Tørveindustrien og lignende, og dette Beløb kommer derfor ogsaa i høj Grad Landbruget til gode, idet det jo er Landmænd, der ejer saa godt som al Tørvejord her i Danmark.

Dog lad gaa, lad os sige, at hele Beløbet gaar til Industrien, men naar Talen er om ekstraordinære Tilskud, saa kunde jeg ogsaa have fremført Beløb, som Landbruget fik i Tilskud. Det har jeg imidlertid ikke fundet Anledning til, fordi jeg mener, at man skal holde sig til de Tilskud, der nøjagtigt kan sammenlignes, og som er opført paa Finansloven, og ikke nævne Tilskud, om hvilke der kan være Tvivl med Hensyn til Opfattelsen af dem. Saa kunde man ogsaa nævne det meget store ekstraordinære Tilskud, Landbruget i Øjeblikket faar af Statskassen til Bekæmpelse af Mund- og Klovesygen. Det er et Beløb, jeg ingenlunde vil regne med som Tilskud til Landbruget, da jeg betragter det som et ekstraordinært Tilskud, men det udgør jo dog et Millionbeløb, baade for indeværende Aar og for sidste Aar.

Endelig kunde jeg nævne, at der ogsaa paa Statsbanerne er iværksat Fragtnedsættelser til Industrien, Nedsættelser, der, efter hvad jeg har faaet oplyst, beløber sig til 1 400 000 Kr., men som imidlertid ikke indgaar i Statsregnskabet, fordi det er Statsbanerne, der foretager dem. Denne Fragtnedsættelse kommer de forskellige Industrier til gode, men samtidig bliver der ogsaa paa anden Maade ydet en Slags Fragtgødsførelse, idet alle letfordærlige Varer bliver transporteret paa Statsbanerne som Ilgods, men til Fragtgødstakster. Dette gælder imidlertid lige saa vel for Landbrugets som for Industriens Varer, og skal man endelig til at anstille en Sammenligning, saa faar ganske vist Industrien 1 400 000 Kr. i Fragtnedsættelse og, i Henhold til Bestemmelsen om letfordærlige Varer, desuden til Margarineindustrien saadant noget som 350 000 Kr. og til Olieindustrien saadant noget som 700 000 Kr., altsaa et Tab for Statskassen paa ca. 1 Mill. Kr., men samtidig har Statskassen en Mindreindtægt eller et Tab ved Transporten af Landbrugsprodukter paa 6—7 Mill. Kr. Man kan derfor ikke sige, at der paa dette Punkt sker Landbruget nogen Uret, tværtimod, Landbruget er begunstiget i lige saa høj Grad som Industrien.

Jeg havde aldrig tænkt mig at nævne disse Tal, thi jeg mener ikke, man i den Forstand kan sammenligne dem, saaledes som man kan anstille en Sammenligning mellem de ordinære Tilskud, der gives paa Finansloven. Naar de imidlertid endelig skal nævnes, kan man ikke udelukkende fremføre de Tab, Statskassen har ved Fragtgødsførelser til den ene Side af Erhvervslivet, men helt unnlade at nævne det Tab